

vedtægterne. Vi foreslog at reducere Netto-Indtægterne saaledes, at man kom til at staa med et mindre Beløb som Skatteindtægt, end den man havde haft, selvfølgelig kom man til at svare samme Skat, men af et mindre Beløb som Skatteindtægt end hvad Nettoindtægten havde været. Her er man gaaet den Vej, at forhøje. Naar f. Eks. en Mand har 100,000 Kr. i Indtægt af fast Ejendom, vil han utvivlsomt blive sat til en Skatteindtægt af 222,750 Kr. Der kan jo for det første finde en Forhøjelse Sted med 65 pCt. efter hans Formue, om jeg saa maa udtrykke mig, og derefter kan Beløbet forhøjes med 35 pCt. efter hans Lejlighed, og disse to Forhøjelser vil han utvivlsomt blive Genstand for, naar han har 100,000 Kr. i Indtægt af fast Ejendom. Jeg tror ikke, det vil være velkommen for nogen, og heller ikke, at det vil være godt for hans Familie eller ham selv, at han bliver opført med saa meget mere, end han har haft i Indtægt. Det kan heller ikke være sundt for hans Børn. Det kan være uheldigt nok, at de lære, at deres Fader har 100,000 Kr. i Indtægt, men at de skulle tro, at han har en saadan af 222,750 Kr., vil være endnu mere uheldigt. Man har i Landstinget gjort opmærksom paa, at disse Offentliggørelser kunde have en mindre heldig Indflydelse paa de unge, og man burde da her ikke netop vælge en Fremgangsmaade, der vil føre til, at de større Skatteydere gennemgaaende ville komme til at staa for langt større Indtægter, end de virkelig have haft.

Undersøger man dernæst Skalaen, vil man finde, at der er foreslaaet en Stigning af ca. 640 pCt., med andre Ord, at den samme Indtægt efter Omstændighederne kan komme til at betale 10 Kr. eller ca. 64 Kr. At der skal finde en Stigning Sted, at der skal være en Skala, naar man ligner efter Formue og Lejlighed, det er jo alle enige om; men det forekommer mig dog, at en Stigning af $6\frac{1}{10}$ er større end tilraadelig. Jeg kunde tænke mig, man vilde have foreslaaet saadant noget som fra 1 til 4; men en saadan fra 1 til 6, er dog vistnok mere, end man bør gaa til. Det indvendes maaske derimod, at det nu ofte gaar meget værre til; man kan uden Vanskelighed paavise Eksempler paa, at Folk baade ere sat til 10 og 12 pCt. af faa Tusinde Kroners Indtægt, hvor der ikke nu er Vedtægt, og hvor man ligner, som man bedst kan og vil. Men Meningene er jo dog, at der nu skulde tilvejebringes bedre Forhold i den Henseende. Man bør derfor neppe lade de nu raadende Forhold

være Udgangspunktet. Ud fra denne Betragtning forekommer det mig da, at denne Stigning vistnok er højere, end man burde gaa til.

Jeg kommer derefter til det sidste Afsnit: Hartkornsskatternes Fiksering, og jeg skal ikke nægte, at det er det Afsnit, der har bragt mig den største Skuffelse. Jeg gaar næppe Kommissionen for nær, naar jeg udtaler — den har jo selv udtalt det ved sin Ordfører — at dens øvrige Forslag i alt væsentligt bygge paa de tidligere Højreregeringers Forslag. Man har skaaet alle de indirekte Beskatningslove bort, hvorved Opgaven blev meget væsentligt reduceret. Dernæst har man foretaget visse Rettelser og Forandringer, saa der i det hele taget ikke indeholdes noget nyt i de nævnte Forslag, Kommissionen her har fremsat. Ej heller i dette Lovforslag findes noget, som ikke tidligere har været fremsat som Forslag. Naturligvis kan der have været Vanskeligheder at overvinde med Hensyn til at blive enig om det ene eller det andet Punkt; der kan f. Eks. have været et stort Arbejde for Kommissionen med at bringe de forskellige Anskuelser til Overensstemmelse angaaende en Forandring med Hensyn til, hvor meget af Bygningsafgiften der skulde overføres, og med Hensyn til Indkomstkatprocentens Stigning osv. Dermed er jeg paa det rene, at der kan have været mange Vanskeligheder at overvinde, før Medlemmerne af de forskellige Partier enedes. Men det er dog ikke Skattereform. Men i Afsnittet om Hartkornsskatterne til Amts- og Sognekommune og deres Fiksering havde jeg just tænkt mig, at den parlamentariske Kommission vilde have lagt sine Kræfter ind. I Overskriften staaer der ganske vist: Hartkornsskatternes Fiksering, men jeg maa tilstaa, at det eneste, jeg ikke har kunnet finde i Bestemmelserne under dette Afsnit, er netop en Fiksering af Hartkornsskatterne. Der er adskillige Bestemmelser om Hartkornsskatterne, men fikserede blive de ikke. At standse Amtshartkornsskattens Vækst, er jo en overmaade let Sag, naar der samtidig simpelthen gives Anvisning paa at ligne det manglende paa Sognekommunerne. Det kan man ikke kalde nogen Standsning af Hartkornsskatternes Vækst, thi hvad der ikke lignes paa Hartkornet, lignes paa Sognene, og hvad der lignes paa Sognene, kan for den Sags Skyld alt sammen alligevel blive lignet paa Hartkornet.

Jeg skal nu gaa disse Bestemmelser lidt nærmere igennem. Jeg finder da først